



ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

ราชกิจจานุเบกษา

ศุภมัตตุ พระพุทธเจ้าล้านกาต เปนอดีตภากด่งวงแล้ว ๒๔๕๔ พรรษา ปัตย
 บันกาต จันทรคตินิยม ศุภรดังวัจจร มาชมาศ กัณเฑาะบักษ์ นดิถี่ชี่จะวาร
 สุริยคติกาต รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ กุมภาพันธ์มาศ ฮัฐมาศาคุณพิเศษ
 บริเขตกาตกำหนด

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทร มหาวิชิราวุธ เอกอรรคมหาบุรุษบรมนรา
 ธิราช พินิตประชานารทมหาสมมตวงษ์ อดิศักยพงษ์วิมลรัตนี วรชัคคิยราช
 นิกโรตม จาคูรันตบรม มหาจักรพรรดิราชสังกาศ อุกโต สุชาคสัง
 สุทธเคราะห์ณี จักรีบรมนารก จุฬาดงกรณราชวงรวงูร บรมมกุฏนเรนทร์สุร

เล่ม ๒๘ หน้า ๔๕๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐

.....
ต้นติววงษ์วิสิฐ สุธำธิศบุรพาธิการ อุดยคุณฐฎาภินิหารอติเรกบุญฤทธิ
ธัญลักษณ์ฉวีจิตรโสภายสรพรพงศ์ มหาชนิตตะมางคประณต บาทบงช
ยุคล ประดิทธิธรรมพรุภมณ อุดมบรมสุชุนาถย์ ทิพยเทพาดารไพศาล
เกียรติคุณอตุยพิเศษ สรรพเทเวศรานุรักษ์ บริมศักดิ์ธมญาเทพวา
ราวดี ศรีมหาบุรุษสุตสมบัติ เสนาวคณิกรรัตนอัศวโกศล ประพนชปรีชา
มัทธมาจาร บริบูรณ์คุณสารสยามาทินครอรุตเมกราชติดก มหาปรีวาร
นายกอนันต มหันตวรฤทธิเดช สรรพวิเศษศิรินธร บรมชนกาศิศรัสมมต
ประดิทธิวรยศมโหดมบรมราชสมบัติ นพปฏุตเสวตถัศวราดิฉักร ศิริรัตโน
ปลัษณมหาบรมราชามิเคภาภิสิต สรรพทศทศวิชิตไชย สกตมโหดวริย
มหาสวามินทร์ มเหศวรมหินทรมหารามาชิราชวโรดม บรมนารถ
ชาติอาสาชวไศรย พุทธาทิไตรรัตนสรณารักษ์ อุดยศักดิ์อรุณนคร
รามาศิบัติ เมตตากรุณาดีศตฤไทย อโนปโมยบุญการ สกตไพศาล
มหาธิษฎาธิเบนทร ประเมนทรธรรมิกมหาราชาริราช บรมนารถบพิตร
พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ทรง พระราชดำริที่ว่า พระธรรมนุญ ค้าด ทหารบก แด พระธรรมนุญ
ค้าด ทหารเรือ ซึ่งโปรดเกล้า ฯ ให้ตรา เป็น พระราชบัญญัติ ขึ้นไว้
เมื่อรัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ แด ๑๒๗ นั้น เป็น แต่พระราชกำหนด
สำหรับจัดการ แด กำหนด น้ำที่ แด อำนาจ ค้าด ทหารบก แด ค้าด ทหารเรือ

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๘ หน้า ๔๕๗

แต่ ประมวล กฎหมาย อาญา ซึ่งโปรดเกล้า ๆ ให้ตราเป็น พระราชบัญญัติ ขึ้นไว้เมื่อ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ นั้น ก็บัญญัติแต่เฉพาะ ดัชนีโทษ แห่ง ความผิด ต่่วง เดิมที ต่อ พระราชกำหนด กฎหมาย สำนัญ

บัด นี้ สำนัญ จะ มี พระราชบัญญัติ กำหนด ดัชนีโทษ แห่ง ความผิด ต่าง ๆ อัน เป็น ฐาน ต่่วง เดิมที ต่อ กฎหมาย แด ขนบ ธรรมเนียม ฝ่าย ทหาร ขึ้นไว้เป็น หลัก ฐาน แต่ ทรง พระราช ปรารภว่า การ กระทำผิด ต่อ กฎหมาย แด ขนบ ธรรมเนียม ฝ่าย ทหาร นั้น แม้ เป็น การ ซึ่ง เกิด จาก ความ ประพฤติ ของ บุคคล ที่ เป็น ทหาร เสีย เป็น พัน ก็ จริง แต่ มี บาง อย่าง ที่ อาจ เกิด ขึ้น จาก ความ ประพฤติ ของ บุคคล สำนัญ ก็ได้ ใน พระราช บัญญัติ เช่น นี้ ควร มี บท กฎหมาย บาง อย่าง ให้ ไซ้ ได้ ตัด ทิ้ง บุคคล ที่ เป็น ทหาร แด บุคคล สำนัญ แต่ ไซ้ แต่ เท่านั้น บุคคล ซึ่ง เป็น ทหาร ย่อม ตั้ง อยู่ ใน ใต้ บัง คับ ขนบ ธรรมเนียม ฝ่าย ทหาร

เมื่อ กระทำ ผิด ขึ้น ต่อ พระราชกำหนด กฎหมาย อย่าง คน สำนัญ ความ ผิด นั้น ย่อม มี ดัชนี การ ตะ เว้น ความ ควร ประพฤติ ใน ฝ่าย ทหาร เจือ ไป ด้วย สำนัญ มี โทษ หนัก ยิ่ง กว่า ผู้กระทำ ผิด เช่น เดียว กัน ซึ่ง เป็น คน สำนัญ

เพราะ ฉนั้น จึง ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้ตราไว้เป็น พระราช บัญญัติ สืบ ไป ดัง นี้

ประมวลกฎหมายอาญาทหาร

ภาค ๑

ว่าด้วยข้อบังคับต่าง ๆ

มาตรา ๑

ให้เรียก พระราชบัญญัตินี้ว่า ประมวล กฎหมาย อาญา ทหาร

มาตรา ๒

ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้เป็น กฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน รักษ
โกสินทรศก ๑๓๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓

ตั้งแต่วันที่ ใช้กฎหมายนี้สืบไป ให้ยกเลิก

๑) กฎหมาย ตักษณ ชกคัก

๒) ข้อความใน พระราชกำหนดกฎหมาย แดกฎ ข้อบังคับอื่น ๆ
ซึ่งเกี่ยวกับ บรรดาความผิด ที่กฎหมายนี้บัญญัติว่าต้อง มีโทษ

มาตรา ๔

ในกฎหมายนี้ คำว่า “ทหาร” นั้น ท่านหมาย ความว่าบุคคล
ซึ่งอยู่ใน อำนาจ กฎหมายฝ่าย ทหาร เช่น บุคคลที่กล่าวไว้ใน มาตรา ๔๘
แห่ง พระธรรมนูญศาล ทหารบก รักษโกสินทรศก ๑๒๖ แต่ในมาตรา ๔๓
แห่ง พระธรรมนูญศาล ทหารเรือ รักษโกสินทรศก ๑๒๗

คำว่า “เจ้าพนักงาน” ที่ใช้ใน ประมวลกฎหมายลักษณะอาญานั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึง บรรดา นายทหารบก นายทหารเรือ ชั้นสัญญาบัตรแต่ชั้นประทวนที่อยู่ใน กองประจำการ นั้นด้วย

คำว่า “ราชสัตว์” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึง บรรดาคนมีอาวุธที่แสดง ความเข้มแข็ง ต่ออำนาจผู้ใหญ่ หรือที่เป็น ขบถ หรือเปเนโจร สลัด หรือที่ก่อ การจลาจล

คำว่า “ต่อหน้าราชสัตว์” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึง ที่อยู่ใน เขตรซึ่ง กองทัพได้กระทำสงคราม นั้นด้วย

คำว่า “คำสั่ง” นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาข้อความที่ นายทหารผู้ถืออำนาจอันสมควร เป็นผู้สั่งไปโดยสมควร แก่กาลสมัย แต่ชอบด้วย พระราชกำหนดกฎหมาย คำสั่งเช่นนี้ ท่านว่าเมื่อผู้รับคำสั่งนั้น ได้กระทำตามแล้ว ก็เป็นอันหมดเขตของ การที่สั่งนั้น

คำว่า “ข้อบังคับ” นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาข้อบังคับแต่ กฎต่าง ๆ ที่ให้ใช้อยู่เสมอ ซึ่ง นายทหารผู้ถืออำนาจอันสมควรได้ ออกไว้ โดยสมควรแก่กาลสมัย แต่ชอบด้วย พระราชกำหนดกฎหมาย

มาตรา ๕

ทหารคนใดกระทำความผิดอย่างใด ๆ นอกจากที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมายอาญาทหารนี้ ท่านว่า มันควรรับอาญาตามลักษณะ พระราชกำหนดกฎหมาย ถ้ากฎหมายนี้มีได้บัญญัติไว้ ให้เป็น อย่างอื่น

มาตรา ๖

ผู้ใดต้อง คำพิพากษา คัด ทหารบก หรือ คัด ทหารเรือ ให้ลง อาญา
ประหารชีวิต ท่านให้เอามันไปยิง เสียให้ตาย หรือ ตัก ศีรษะ สู้ด แล้ว
แต่ คัด จะ ตั้ง ใน คำพิพากษา

มาตรา ๗

นายทหาร ผู้มี อำนาจ บัญชา ได้นั้น ท่านให้ มี อำนาจ ลง
อาญา แก่ ผู้ ที่ กระทำ ผิด ต่อ วินัย ทหาร ตาม ดัชนี กฎ หรือ ข้อบังคับ
ทหารบก ทหารเรือ ซึ่ง จะ ทรง พระกรุณา โปรดเกล้า ฯ ให้ ตั้ง ขึ้นไว้

มาตรา ๘

การ กระทำ ความ ผิด อย่างใด ๆ ที่ บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา ๒๑, ๒๓,
๒๔, ๒๗, ๒๘, ๒๙, ๓๐, ๓๑, ๓๒, ๓๓, ๓๔, ๓๕, ๓๖,
๓๗, ๓๘, ๔๑, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๖, แล ๔๗ แห่ง ประมวล
กฎหมาย นี้ ถ้า เป็น การ เล็ก น้อย ไม่ สำคัญ ท่านให้ ถือ ว่าเป็น ความ
ผิด ต่อ วินัย ทหาร คำนวณ มีโทษ ที่ บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา ๗ เว้นไว้ แต่ ถ้า
นายทหาร ผู้มี อำนาจ ตั้ง คัด ทหาร อัน มี หน้า ที่ พิจารณา พิพากษา คดี
เช่นนั้น จะ ตั้ง ให้ ตั้ง ตัว ผู้ กระทำ ผิด ไป พิจารณา หรือ ว่า จะ มี การ
ฟ้อง คดี ความ ผิด นั้น ต่อ คัด พลเรือน ตาม ความ ใน มาตรา ๕๓ แห่ง
พระธรรมนูญ คัด ทหารบก รัตนโกสินทร ศก ๑๒๖ หรือ ใน มาตรา ๔๘
แห่ง พระธรรมนูญ คัด ทหารเรือ รัตนโกสินทร ศก ๑๒๗ ฉะนั้น จึง ให้ เป็น ไป
ตาม ที่ ว่า นั้น

มาตรา ๘

ความที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๘ นั้น ท่านให้ ใช้ตลอดถึง ความ
ผิดฐาน ดุโภษ ดังที่บัญญัติไว้ใน ประมวลกฎหมาย ดักษณ อาญา
แต่ถึง ความผิด อย่าง อื่นๆ อันต้อง ระวังโทษ จำคุกไม่เกิน กว่าเดือน หนึ่ง
หรือ ปรับไม่เกิน กว่าร้อย บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ เช่นว่า มา นั้น

มาตรา ๑๐

บรรดาบทใน พระราชกำหนดกฎหมาย ที่ท่าน กำหนด แต่ โทษ ปรับ
ฐานเดียว ถ้าจำเลยเป็น ทหารซึ่งไม่ ใช้ชั้นสัญญาบัตร หรือ ชั้น ประทวน
ท่านว่า ถ้า คำนวณ วิวินิจฉัย เห็น สมควร จะให้ จำเลยรับโทษ จำคุก แทน ค่าปรับ
ตาม ดักษณ ที่ บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๘ แห่ง ประมวล กฎหมาย ดักษณ
อาญา นั้น ก็ได้

มาตรา ๑๑

ความผิดฐาน ดุโภษก็ดี ความผิด อัน ต้อง ด้วยโทษ จำคุกไม่เกิน
กว่าเดือน หนึ่ง หรือ ปรับไม่เกิน กว่าร้อย บาท หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ
เช่น นั้น เป็นโทษ ที่หนักก็ดี ถ้าจำเลยเป็น ทหาร ท่านให้ คำนวณ วิวินิจฉัย
ตาม เหตุการ ถ้าเห็น สมควร จะ เปลี่ยน ให้ เป็นโทษ ซึ่งไม่ เกิน กว่า สาม
เดือน ก็ได้

มาตรา ๑๒

เมื่อ คำนวณ ทหารบก หรือ คำนวณ ทหารเรือ คำนวณ โศกนาฏวิทยา เต็ด ชาติให้

เล่ม ๒๘ หน้า ๔๖๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐

ธงไทยแก่ทหารคนใด ท่านว่าให้นายทหารผู้มีอำนาจสั่งให้ธงไทย
ตามคำพิพากษานั้นวินิจฉัยตามเหตุการ ถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้อ่าน
คำพิพากษาให้จำเลยฟัง ต่อหน้าประชุมทหารหมู่หนึ่งหมู่ใด ตามที่เห็น
สมควรก็ได้

ภาคที่ ๒

ว่าด้วยลักษณะความผิดโดยเจตนา

มาตรา ๑๓

ชะเลย คือก คนใด ท่าน ปลดปล่อยตัวไปโดย มั่นใจ คำสัตย์ไว้ว่าจะไม่กระทำ
การ รบ ฟุ้ง ต่อ ท่าน อื่นจน ตลอด เวลา สงคราม คราว นั้น ถ้าแต่มั่นเสีย
สัตย์นั้นไซ้ ท่าน จับตัว มาได้ ท่าน ให้ ประหาร ชีวิต มั่น เสีย หรือ
จำคุก มั่นไว้ จน ตลอด ชีวิต หรือ มิฉะนั้น ให้จำคุก มั่นไว้ตั้งแต่ ห้าปี ขึ้น
ไปจน ถึง ยี่สิบปี

มาตรา ๑๔

ผู้ใด เปน ราชศัตรู แด่มั่น ปลดปล่อยตัว ด่วง เข้าไปใน บั้ม ค่าย
เรือรบ หรือ สถานที่ใด ๆ อัน เปน ของ สำหรับ ทหารบก ทหารเรือ
หรือ มี ทหารบก ทหารเรือ ของ ส้มเต๋จ พระเจ้า อยู่ หัก ตั้ง อยู่ไซ้ ท่าน ว่า
มัน เปน ผู้ตัก ดอบ สอด แนม ให้เอาตัว มันไป ประหาร ชีวิต เสีย หรือ
มิฉะนั้น ให้จำคุก มันไว้ จน ตลอด ชีวิต

มาตรา ๑๕

ผู้ใด บิด บัง ซ่อน เร้น หรือ ช่วย ราชศัตรู ที่ กระทำ เช่น ว่า มา ใน
มาตรา ๑๔ โดยที่ มัน รู้ชัด ว่า เป็น ราชศัตรู ก็ดี มัน บิด บัง ซ่อน เร้น
หรือ ช่วย ผู้ตก อดบ อดทน โดยที่ รู้ชัด แล้ว ก็ดี ท่าน ว่า โทษ มัน ถึง
ต้อง ประหารชีวิต หรือ มีฉนั้น ให้ จำคุก มัน ไว้ จน ตลอด ชีวิต

มาตรา ๑๖

ผู้ใด เป็น ทหาร แต่ มัน บังอาจ เกิดย กด้อม คน ให้ ไป เข้า เป็น พวก
ราชศัตรู ท่าน ว่า โทษ มัน ถึง ต้อง ประหารชีวิต หรือ มีฉนั้น ให้ จำคุก
มัน ไว้ จน ตลอด ชีวิต

มาตรา ๑๗

ผู้ใด ทำน ไร่ ให้ เป็น นายทหาร บังคับ กอง ทหาร ใหญ่น้อย บ้อม
ค่าย เรือรบ หรือ สถานที่ อย่างใด ๆ ของ กรมทหารบก ทหารเรือ
ของ สมเด็จ พระเจ้า อยู่หัว ถ้า ยัง มีที่ นั้น กำตั้ง แต่ สามารถ ที่ มัน จะ
บ้อง กัน แด่ คอ สู้ ชาติ ก็ มัน ยอม แพ้ย กองทหาร บ้อม ค่าย เรือรบ
หรือ สถานที่ นั้น ๆ ให้ แก่ ราชศัตรู เสีย ไซ้ ท่าน ว่า โทษ มัน ถึง ประหาร
ชีวิต หรือ จำคุก จน ตลอด ชีวิต หรือ มีฉนั้น ให้ จำคุก มัน ไว้ ตั้ง แต่
ห้า มหัน ไป จน ถึง ยี่สิบ ปี

มาตรา ๑๘

ผู้ใด ยุง หรือ ช่มชื้นใจ หรือ ส้มคบกัน เพื่อยุง หรือ ช่มชื้นใจให้
ผู้บังคับ กอง ทหารใหญ่ น้อย บั้ม ค่าย เรือรบ หรือ สถานที่อย่างใด ๆ
ของ กรม ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ยอม แพ้แก่
ราชศัตรู ท่านว่าโทษ ของ มัน ถึง ประหารชีวิต หรือ จำคุกจน ตลอด
ชีวิต หรือ มิฉะนั้น ให้ จำคุก มันไว้ตั้งแต่ ห้า ปีขึ้นไปจน ถึง ยี่สิบปี

มาตรา ๑๙

ผู้ใด เป็น นายเรือ ท่านใช้ ให้ควบคุม เรือดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม
ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ใน ขณะ กระทำ การ รบพุ่ง
ถ้า และ มัน ถอย ออกเสีย จากที่ รบนั้น โดยไม่มีเหตุอันสมควร ท่านว่า
โทษ ของมัน ถึง ประหารชีวิต หรือ จำคุกจน ตลอดชีวิต หรือ มิฉะนั้น ให้
จำคุกมันไว้ตั้งแต่ ห้า ปีขึ้นไปจน ถึง ยี่สิบปี

มาตรา ๒๐

ผู้ใด เป็น นายเรือ ท่านใช้ ให้ควบคุม เรือดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม
ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้า อยู่หัว และ มัน จงใจ กระทำ หรือ
ปล่อยให้ เรือ นั้น ชำรุด หรือ อัมปาง ท่านว่าโทษ ของ มัน ถึง จำคุกตั้ง
แต่ ห้า ปีขึ้นไปจน ถึง ยี่สิบปี

มาตรา ๒๑

ผู้ใด เป็น นายเรือ ท่านใช้ ให้ควบคุม เรือดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๘ หน้า ๔๖๕

ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ มั่น กระทำ หรือ ปลดปล่อยเรือ นั้น ซ้ำรูด หรือ อับปาง ด้วย ความ ประมาท ของ มั่น ใช้ ท่าน ว่า โทษ ของ มั่น ถึง จำคุก ไม่เกิน กว่า สาม ปี

มาตรา ๒๒

ผู้ใด เจตนา กระทำ หรือ ปลดปล่อย ให้ เรือ ดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซ้ำรูด หรือ อับปาง ท่าน ว่า โทษ ของ มั่น ถึง จำคุก ตั้งแต่ สาม ปีขึ้นไป จนถึง สิบห้า ปี

มาตรา ๒๓

ผู้ใด กระทำ หรือ ปลดปล่อย ให้ เรือ ดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซ้ำรูด หรือ อับปาง ด้วย ความ ประมาท ของ มั่น ใช้ ท่าน ว่า โทษ ของ มั่น ถึง จำคุก ไม่เกิน กว่า สอง ปี

มาตรา ๒๔

ถ้า เรือ นั้น เป็น เรือ สำหรับ ใช้ เติร์โบใน ลำน้ำ ท่าน ว่า ควร ตัดอาญา อย่าง หนัก ที่ บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, นั้น ลง กึ่ง หนึ่ง และมี ให้ คัดต้อน ถึง ตาม อาญา อย่างเบา ที่ บัญญัติ ไว้ นั้น ๆ เป็น ประมาณ ใน การ ที่ จะ ปรับโทษ ผู้กระทำผิด

มาตรา ๒๕

ผู้ใด เป็น นายเรือ ท่าน ใช้ ให้ ควบคุม เรือ เติร์โบ ดำหนึ่ง ลำใด ของ กรม ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้า มี เหตุร้าย เกิด

ขึ้น เช่น พยุ เปน ต้น และ มันไม้ พาก เพียร จน สุก ดั้น ความ สามารถ ที่ จะ
แก ไขให้ เรือ นั้น พัน อันตราย เสีย ก่อน มัน ละทิ้ง เรือ นั้นไป เสีย ไซ้
ท่าน ว่า โทษ ของ มัน ถึง จำ กุก ไม่ เกิน กว่า สาม ปี

มาตรา ๒๖

ผู้ใด เปน นายเรือ ท่าน ไซ้ ให้ ควบคุม เรือ เติร ทะเล ถ้า หนึ่ง ถ้า ใด
ของ กรม ทหารบก ทหารเรือ ของ สมเด็จ พระเจ้า อยู่ หัว ถ้า มี เหตุ ร้าย
เกิด ขึ้น เช่น เรือ เกย ที่ ดัน หรือ จวน อับ ปาง มัน รู้ ว่า ยัง มี คน อยู่ใน เรือ
นั้น แต่มัน จงใจ ไป เสีย จาก เรือ นั้น ไซ้ ท่าน ว่า โทษ ของ มัน ถึง จำ กุก
ไม่ เกิน กว่า ห้า ปี

มาตรา ๒๗

ผู้ใด เปน ทหาร ถ้า มัน มี ใด มี เหตุ อัน สมควร ที่ จะ กระทำ ได้ แด
มัน บังอาจ ทำตาย หรือ ละทิ้ง เครื่อง ใช้อาวุธ กระสุน ดินปืน เต้ มียง
ม้า หรือ เครื่อง ยุทหนากกร อย่าง ใด ๆ ก็ ดี หรือ ทำ ให้ ของ นั้น ๆ
วิปลาศ บุก ณาต ไป ก็ ดี ท่าน ว่า มัน มีความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ ตาม
สมควร แก่ เหตุ ทั้ง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ คือ

- ๑) ถ้า มัน ได้ กระทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราชสัตว์ ท่าน ให้ ลง อาญา
มัน เปน สาม สถาน คือ สถาน หนึ่ง ให้ ประหาร ชีวิต สถาน หนึ่ง ให้ จำ กุก
จน ตลตอ ชีวิต สถาน หนึ่ง ให้ จำ กุก ทั้ง แต่ ปี หนึ่ง ขึ้น ไป จน ถึง ยี่สิบ ปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำ
ในเวลาสงคราม หรือในเขตร์ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ กฏอัยการศึก ท่าน
ให้ตั้ง อาญาจำคุกมันไว้จน ตลอดชีวิต หรือ มีผิดนั้น ให้จำคุกมัน ตั้งแต่
ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามัน กระทำความผิดนั้น ในเวลา หรือที่อื่น นอก จากที่ ว่า
มาแล้ว ท่านให้ตั้ง อาญาจำคุกมันไม่เกิน กว่ายี่สิบปี

มาตรา ๒๘

ซึ่งได้ มีพระบรมราชานุญาตให้ ใช้ ในราชการ เป็น เครื่องหมาย
สำหรับ ประเทศก็ค้ รัฐบาลก็ค้ หรือสำหรับ เว็รบบ หลวง หรือ กรม
กองทหารใด ๆ ก็ค้ หรือเป็น เครื่องหมาย สำหรับ เกียรติยศ หรือ
ตำแหน่ง นำที่ราชการ ของ บุคคลใด ๆ ก็ค้ เหล่านี้ ถ้าในเวลา เจ้าพนักงาน
ได้ชักขึ้นไว้หรือ ประคิษฐานไว้ หรือเชิญไปมาแห่งใด ๆ เพื่อเป็น
เครื่องหมายดังที่ ว่านั้น ผู้หนึ่งผู้ใด บั้อาจ ดด ดัม หรือกระทำ
แก่ของ นั้นให้อันคราย ชำรุด หรือเป็อนเประเสี่ย หายโดยไม่มี
เหตุอัน สมควรใช้ ท่านว่า มัน มี ความผิด ฐาน สม ประมาท ของ ค้
ระวางโทษจำคุกไม่เกิน กว่า ๑ ปี

อนึ่ง ถ้าของ ที่ มัน สม ประมาทนั้น เป็น ของ เครื่องหมาย สำหรับ พระ
เกียรติยศ ของ สมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ก็ค้ สมเด็จ พระมหะ ก็ค้ มกุฎราช
กุมาร หรือผู้สำเร็จ ราชการแผ่นดิน เวลาวิชา ราชการ ค้าง พระองค์

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือ พระราชโอรส พระราชธิดา ใน สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ว่ารัชกาลใด ๆ ก็ดี ท่านไม่ประสงค์จะให้เอาความใน มาตรา นี้ ไปใช้ลงล้าง อาญา ที่ท่านได้บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดฐาน แฉก ความอาชญา มาท ร้าย แถ หิ่น ประมาท ดังได้กล่าวไว้ใน ประมวลกฎหมายลักษณอาญา สำหรับ พระราชอาณาจักรสยาม มาตรา ๙๘ หรือ มาตรา ๑๐๐ นั้น

มาตรา ๒๙

ผู้ใด เป็น ทหาร ท่านใช้ ให้อยู่ยาม รักษาการ ก็ดี ท่าน มอบหมายให้ กระทำการ ตาม มังคับ หรือ คำสั่ง อย่างใด ๆ ก็ดี ถ้า และ มัน ละทิ้ง นาทัน นั้น เสีย หรือ มันไปเสีย จาก นาทัน โดยมิได้รับ อนุญาต ก่อน ท่าน ว่า มัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตาม สมควร แก่ เหตุตั้ง จะ ว่า ค่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตรู ท่านให้ตั้ง อาญา มัน เป็น ตาม ฐาน คือ ฐาน หนึ่ง ให้ประหารชีวิตเสีย ฐาน หนึ่ง ให้จำคุกจน ตลอดชีวิต ฐาน หนึ่ง ให้จำคุกตั้งแต่ ห้า ปีขึ้นไป จน ถึง ยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตรู แต่ได้กระทำ ใน เวดาสงคราม หรือใน เขตที่ ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ กฎอัยการศึก ท่าน ให้ตั้ง อาญาจำคุก มัน ตั้งแต่ หนึ่ง ปีขึ้นไป จน ถึง ยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นใน เวลา หรือที่อื่น นอกจากที่ว่า มาแล้ว ท่านให้ตั้ง อาญาจำคุก มันไม่เกิน กว่าสิบปี

มาตรา ๓๐

ผู้ใด เป็น ทหาร และ มัน ชัด ชื่น หรือ ละเอียด มิกระทำ ตาม คำสั่ง ใดๆ ใด ๆ ท่าน ว่า มัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตามสมควร แก่เหตุ ตั้ง จะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชศัตรู ท่านให้ตั้ง อาญา มัน เป็น ฐาน ฐาน คือ ฐาน หนึ่ง ให้ประหารชีวิต เดียว ฐาน หนึ่ง ให้จำคุก จน ตลอด ชีวิต ฐาน หนึ่ง ให้จำคุก ตั้งแต่ สามปี ขึ้นไป จน ถึง ยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อ หน้าราชศัตรู แต่ได้กระทำ ใน เวลา สงคราม หรือใน เขตที่ ซึ่ง อยู่ใน อำนาจ ฏอัยการ คัก ท่าน ให้ตั้ง อาญาจำคุก มัน ตั้งแต่ ปี หนึ่ง ขึ้นไป จน ถึง ยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นใน เวลา หรือ ที่อื่น นอกจากที่ว่า มา แล้ว ท่านให้ตั้ง อาญาจำคุก มันไม่เกิน กว่า ห้าปี

มาตรา ๓๑

ผู้ใด เป็น ทหาร และ มัน ชัด ชื่น มิกระทำ ตาม คำสั่ง ใดๆ ใด โดย มัน แสดง ความ ชัด ชื่น ด้วย กิริยา หรือ วาจา ของ อาจ ต่อ หน้า หมู่ ทหาร ถือ

อาวรุทด้วยไซ้ ท่านว่ามัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตาม สมควร แก่เหตุนี้ จะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อ หน้าราชสัตว์ ท่านให้ตั้ง อาญา มัน เปน ตามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิต ฐานหนึ่ง ให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ ห้าปีขึ้นไปจน ถึงยี่สิบปี
- ๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อ หน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำใน เวลาสงคราม หรือในเขตซึ่ง อยู่ใน อำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ตั้ง อาญาจำคุก มัน ตั้งแต่ สามปีขึ้นไปจน ถึงยี่สิบปี
- ๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ใน เวลาหรือที่อื่น นอก จากที่ว่า มาแล้ว ท่านให้ตั้ง อาญาจำคุก มันไม่เกิน กว่า สิบปี

มาตรา ๓๒

ผู้ใด เปน ทหาร และ มัน ชัด ชื่น หรือ ละเลย มิกระทำ ตาม ข้อ บังคับ อย่างใด ๆ ท่านว่ามัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตาม สมควร แก่เหตุ นี้ จะว่าต่อไปนี้ คือ

- ๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อ หน้าราชสัตว์ ท่านให้ตั้งอาญา จำคุกมัน ตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจน ถึง สิบปี
- ๒) ถ้ามัน มิได้กระทำความผิดนั้น ต่อ หน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำ ในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่ง อยู่ใน อำนาจกฎอัยการศึกไซ้ ท่าน ให้ตั้ง อาญาจำคุก มัน ตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจน ถึง ห้าปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่น นอกจากที่ว่ามี
แล้ว ท่านให้ลง อาญาจำคุก มันไม่เกินกว่า สามปี

มาตรา ๓๓

ผู้ใดเป็น ทหาร และมี ชาติชั้น มีกระทำความ ข้อบังคับ อัยการใด ๆ
โดยมันแสดง ความ ชาติชั้น นั้น ด้วย กิริยา หรือ วาจา ของอาจ ต่อ หน้า หมู่ทหาร
ถือ อาวุธ ด้วยใช้ ท่าน ว่า มัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตาม ส้มควรว
แก่เหตุตั้ง จะว่าต่อไป นี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อ หน้าราชสัตร ท่านให้ลง อาญา
จำคุกมัน ตั้งแต่สาม ปีขึ้นไป จนถึง สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้น ต่อ หน้าราชสัตร แต่ได้กระทำ
ในเวลาศึกสงคราม หรือในเขตร์ ซึ่ง อยู่ใน อำนาจกฎอัยการ คัก ท่าน
ให้ลง อาญาจำคุก มัน ตั้งแต่หนึ่ง ปีขึ้นไป จนถึง สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่น นอกจากที่ว่ามี
แล้ว ท่านให้ลง อาญาจำคุก มันไม่เกินกว่า ห้าปี

มาตรา ๓๔

ผู้ใดเป็น ทหาร ท่านใช้ ให้เป็น ยามรักษาการ หรือ อยู่ยาม
ประจำหน้าที่ และ มัน นอนเสียนในหน้าที่ กัด หรือ เมื่อดูราในหน้าที่ กัด
ท่าน ว่า มัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ ตาม ส้มควรว แก่เหตุ ตั้ง จะว่าต่อไป
นี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงสามปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสองปี

มาตรา ๓๕

ผู้ใดเป็นทหาร ท่านใช้ให้เป็นยามรักษาการ หรืออยู่ยามประจำหน้าที่ แต่ปรากฏว่ามันมิได้เอาใจได้ หรือมันมีความประมาทในหน้าที่นั้นใช้ ท่านว่ามันมีความผิด ตั้งระวางโทษตามสมควรแก่เหตุ ตั้งจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสามปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเวลา หรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามาแล้ว ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสองปี

มาตรา ๓๖

ผู้ใดบังอาจใช้กำลัง ทำร้าย แก่ ทหาร ขาม รักษา การ กี่ดี หรือ แก่
ทหาร อยู่ยาม ประจำ หน้า ที่ กี่ดี ท่าน ว่า มัน มีความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ
ตาม สมควร แก่ เหตุ ดัง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ คือ

๑) ถ้า มัน ได้ กระทบ ทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราช ตักรู ท่าน ให้ ดัง
อาญา มัน เป็น ตาม ตูฐาน คือ ตูฐาน หนึ่ง ให้ ประหาร ชีวิต ๑ ตูฐาน หนึ่ง
ให้ จำคุก มัน จน ตัด ออก ชีวิต ตูฐาน หนึ่ง ให้ จำคุก มัน ตั้งแต่ ห้า ปี ขึ้น ไป
จน ถึง ยี่สิบ ปี

๒) ถ้า มัน มิ ได้ กระทบ ทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราช ตักรู แต่ ได้ กระทบ
ใน เวตา สงคราม หรือ ใน เขต รี่ ซึ่ง อยู่ ใน อำนาจ กฎ อัยการ คี่ดี ท่าน ให้ ดัง
อาญา จำคุก มัน ตั้งแต่ หนึ่ง ปี ขึ้น ไป จน ถึง ยี่สิบ ปี

๓) ถ้า มัน ได้ กระทบ ทำ ความ ผิด นั้น ใน เวตา หรือ ที่ อื่น นอก จาก ที่ ว่า
มา แล้ว ท่าน ให้ ดัง อาญา จำคุก มัน ไม่ เกิน กว่า ห้า ปี

ถ้า ละ ใน การ ประทุษ รี่ รี่ นั้น มัน ทำให้ เขา ถึง ตาย หรือ ให้ เขา มี
บาด เจ็บ ถึง สำ หัก ด้วย ใช้ ท่าน ว่า ถ้า มัน สมควร รับ โทษ หนัก ยิ่ง กว่า ที่
บัญญัติ ได้ ใน มาตรา นี้ แล้ว ก็ ให้ มัน ผู้ กระทบ ทำ ผิด นั้น รับ อาญา ตาม
ลักษณะ ที่ ท่าน บัญญัติ ได้ ใน มาตรา ๒๕๐, ๒๕๑, และ ๒๕๗ แห่ง
ประมวล กฎหมาย ลักษณะ อาญา

มาตรา ๓๗

ผู้ใดหมิ่น ประมาท หรือ ชู เชิญว่า จะ กระทำร้าย แก่ ทหาร ยาม รักษา การ อยู่ยาม ประจำ หน้า ที่ ท่าน ว่า มัน มีความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ ตาม ส้มควร แก่ เหตุ ดัง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ คือ

๑) ถ้า มัน ได้ กระทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราช สัตว์ ทรู ท่าน ให้ ลง อาญา จำคุก มัน ตั้งแต่ หนึ่ง ชัน ไป จน ถึง สิบ ปี

๒) ถ้า มัน ได้ กระทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราช สัตว์ ทรู แต่ ได้ กระทำ ใน เวลา สงคราม หรือ ใน เขต ซึ่ง อยู่ ใน อำนาจ กฎ อยุ่ การ คัก ท่าน ให้ ลง อาญา จำคุก มัน ตั้งแต่ สาม เดือน ชัน ไป จน ถึง ห้า ปี

๓) ถ้า มัน ได้ กระทำ ความ ผิด นั้น ใน เวลา หรือ ที่ อื่น นอก จาก ที่ ว่า มา แล้ว ท่าน ให้ ลง อาญา จำคุก มัน ไม่ เกิน กว่า สาม ปี

มาตรา ๓๘

ผู้ใด เปน ทหาร และ มัน บัง อาจ กระทำ การ ประทุษ ฐ์ ร้าย ด้วย กำ ดัง กาย แก่ ทหาร คน ใด ที่ มี อำนาจ บัง กับ บัญชา เห็น อมัน ไซ้ ท่าน ว่า มัน มีความ ผิด ต้อง ระวัง โทษ ตาม ส้มควร แก่ เหตุ ดัง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ คือ

๑) ถ้า มัน ได้ กระทำ ความ ผิด นั้น ต่อ หน้า ราช สัตว์ ทรู ท่าน ให้ ลง อาญา มัน เปน สาม สฐาน คือ สฐาน หนึ่ง ให้ ประหาร ชีวิต เสีย สฐาน หนึ่ง ให้ จำคุก มัน ตลอด ชีวิต สฐาน หนึ่ง ให้ จำคุก มัน ตั้งแต่ ห้า ปี ชัน ไป จน ถึง ยี่ สิบ ปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเซคร์ซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามีมาแล้ว ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่หนึ่งขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี

มาตรา ๓๘

ผู้ใดเป็นทหาร และมีบงอาจใช้กำลังทำร้ายแก่ทหารผู้ใด ซึ่งเป็นผู้ใหญ่เหนือมันใช้ ท่านว่า มัน ควร รับ อาญา จำคุก ไม่เกิน กว่า ห้าปี

มาตรา ๔๐

ถ้าและใน การ กระทำผิด เช่นว่า มาใน มาตรา ๓๘ และ ๓๙ นั้น เป็นเหตุให้ ผู้ต้อง ประทศุ รุ ร้าย ถึง ตาย หรือ ต้อง บาด เจ็บ ถึง ดำ หัด ด้วย ใช้ ท่านว่า ถ้ามัน สมควร รับ โทษหนักยิ่ง กว่าที่ บัญญัติไว้ ใน มาตรา นี้ แล้ว ก็ให้ตั้ง อาญา แก่ มัน ผู้กระทำความผิด นั้น ตาม ลักษณะ ที่ ท่านบัญญัติไว้ ใน มาตรา ๒๕๐, ๒๕๑ และ ๒๕๗ แห่ง ประมวลกฎหมายลักษณะ อาญา

มาตรา ๔๑

ผู้ใดเป็นทหาร และมีบงอาจแสดง ความ อาฆาต มาท ร้าย ต่อ ทหารผู้ใด ซึ่งมีอำนาจบังคับบัญชา หรือเป็นผู้ใหญ่เหนือมัน หรือมันหมิ่น ประมาทได้ ความ หรือโฆษณาความหมิ่น ประมาทอย่างใด ๆ ก็ดี ท่านว่า มัน มีความผิด ต้อง ระวังโทษ จำคุก ไม่เกิน กว่า สามปี

มาตรา ๔๒

ถ้า ทหาร มั่วสุ่มกัน ณที่ใด ๆ ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปใช้กำลังทำร้าย หรือ ชูเชิญว่าจะทำร้ายก็ดี หรือมันกระทำการอย่างใด ๆ ชูให้ผู้น่วย ในบ้านเมืองของท่านก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดฐานกำเริบต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุด้วยกันทุกคน ตั้งจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชเลขาธิการ ท่านให้ตั้งอาญา มันเป็นสามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเสีย ฐานหนึ่ง ให้จำคุกมันจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป จนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชเลขาธิการ แต่ได้กระทำ ในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฎอัยการศึก ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมัน ตั้งแต่ปีหนึ่งขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้นในเขต หรือที่อื่นนอกจากที่ว่า มาแล้ว ท่านให้ตั้งอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าห้าปี

มาตรา ๔๓

ถ้าและในพวกทหาร ที่กระทำการกำเริบที่ว่ามาในมาตรา ๔๒ นั้น มีสามรายขึ้นไปด้วยตั้งแต่คนหนึ่งขึ้นไป ท่านว่าพวกนั้นต้องระวางโทษตามสมควรแก่เหตุด้วยกันทุกคน ตั้งจะว่าต่อไปนี้ คือ

๑) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ต่อหน้าราชเลขาธิการ ท่านให้ตั้งอาญา

มัน เปน ตามฐาน คือ ฐานหนึ่งให้ประหารชีวิตเดียว ฐานหนึ่งให้จำคุกจนตลอดชีวิต ฐานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่ห้าขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๒) ถ้ามันมิได้กระทำความผิดนั้นต่อหน้าราชสัตว์ แต่ได้กระทำในเวลาสงคราม หรือในเขตซึ่งอยู่ในอำนาจกฏอัยการศึก ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่ห้าขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี

๓) ถ้ามันได้กระทำความผิดนั้น ในเวลาหรือที่อื่นนอกจากที่ว่ามีแล้ว ท่านให้ลงอาญาจำคุกมันไม่เกินกว่าสิบปี

มาตรา ๔๔

เมื่อเจ้าพนักงาน ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ได้บังคับ ทหาร ที่กระทำการกำเริบในที่ใด ๆ ให้เลิกไปเสีย ถ้าละพวกทหารที่กระทำการกำเริบนั้น คนใดที่ยังมิได้ใช้กำลังทำร้ายอย่างใดแล้วเลิกไปตามบังคับนั้นโดยดี ท่านว่าให้ลงโทษแก่มันตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๔๒ และ ๔๓ นั้น แต่ทั้งนี้

มาตรา ๔๕

ผู้ใด เปน นายทหาร ชั้น ตัญญาบัตร ชั้น ประทวน ชั้น นายสิบ ชั้น จำ หรือ เปน พลทหารบก ทหารเรือ ก็ได้ ถ้าแลมัน ขาดจากหน้าที่ ราชการโดยมิได้รับอนุญาต หรือมัน ขาดจาก ราชการ ใน เมื่อ พัน กำหนดอนุญาตแล้วก็ได้ แม้เป็นไป ด้วยความ เจตนา จะ หลีกเลียง จาก ราชการ ตาม

เล่ม ๒๘ หน้า ๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐

คำสั่งให้เค็ร กองทหาร หรือเค็ร เว็ไป จากที่ หรือคำสั่ง เร็ก ระคม
เตร็ยม ค็ก นั้นใช้ ท่าน ว่า มัน มี ความ ผิด ฐาน หนี ราชการ อ็กนัย หนึ่ง
มัน ชาติ จาก ราชการ จน ถึง กำหนด ที่ จะ กล่าว ต่อ ไป นี้ คือ

๑) ชาติ ๒๔ ชั่วโมง ต่อ หน้า ราชสัฏรุ

๒) ชาติ ๓ วัน ถ้า มี ไซ้ ต่อ หน้า ราชสัฏรุ แต่ ใน เวลา สงคราม
หรือ ใน เขต ร ที่ ไซ้ กฏอัยการ ค็ก

๓) ชาติ ๑๕ วัน ใน ที่ และ เวลา อื่น ๆ นอก จาก ที่ กล่าว มา แล้ว
ดั่ง นี้ ใช้ ท่าน ก็ ว่า มัน มี ความ ผิด ฐาน หนี ราชการ ดุจกัน

มาตรา ๔๖

ผู้ ใด กระทำ ความ ผิด ฐาน หนี ราชการ ท่าน ว่า มัน ต้อง ระวาง โทษ
ตาม ส้มควร แก่ เหตุ ดั่ง จะ ว่า ต่อ ไป นี้ คือ

๑) ถ้า มัน หลบ หนี ไป เข้า อยู่ กับ พวก ราชสัฏรุ ท่าน ว่า โทษ มัน
ถึง ตาย

๒) ถ้า มัน กระทำ ความ ผิด ฐาน ต่อ หน้า ราชสัฏรุ ท่าน ให้ ตง อาญา
จำคุก มัน ไร่ จน ตลอด ชีวิต หรือ มิด นั้น ให้ จำคุก มัน ไร่ สิบ ปี

๓) ถ้า มัน มิ ได้ กระทำ ความ ผิด ฐาน ต่อ หน้า ราชสัฏรุ แต่ ได้ กระทำ
ใน เวลา สงคราม หรือ ใน เขต ร ซึ่ง อยู่ ใน อำนาจ กฏอัยการ ค็ก ท่าน ให้
ตง อาญา จำคุก มัน ไร่ ตั้งแต่ หนึ่ง ฐน ไป จน ถึง สิบ ห้า ปี

๔) ถ้า มัน กระทำ ความ ผิด ฐาน ใน เวลา หรือ ที่ อื่น นอก จาก ที่ ว่า
มา แล้ว ท่าน ให้ ตง อาญา จำคุก มัน ผู้ กระทำ ผิด ฐาน ไร่ ไม่ เกิน กว่า ห้า ปี

มาตรา ๔๗

ผู้ใดเพน ทหาร ท่านใช้ ให้ มีหน้าที่ จัดซื้อ หรือทำ หรือปกครอง รักษาทรัพย์สินใด ๆ ของ กรมทหารบกทหารเรือ ถ้าตะเมน บังอาจ เอาของอื่น ปลดอม หรือ ปนกับ ทรัพย์สินนั้น ๆ ให้เสื่อมลงก็ดี หรือ มัน ปลดอมให้ผู้อื่น กระทำ เช่น นั้นโดยมันรู้เห็น เป็นใจด้วยก็ดี ท่านว่า มัน มีความผิดต้อง ระวังโทษ จำคุก ตั้งแต่ สาม เดือนขึ้นไป จนถึง เจ็ด ปี และ ปรับตั้งแต่ ร้อย บาทขึ้นไป จนถึง สอง พัน บาท ด้วย อีก โสดหนึ่ง

และ ทหาร คนใด ท่านใช้ ให้ มีหน้าที่ จัดซื้อ หรือทำ หรือปกครอง รักษาสิ่งใด ๆ ของ กรมทหารบกทหารเรือ ถ้าตะมัน บังอาจจ่าย ทรัพย์สินใด ๆ ที่ มัน รุ่ยว่า มี ของอื่น ปลดอมหรือปน เช่น ว่า มาแล้วก็ดี หรือมัน ปลดอมให้ผู้อื่น กระทำ เช่น นั้น แล้ว มันไม่รับรอง เรียนต่อผู้ ใหญ่ที่ เห็นอ มันก็ดี ท่านว่า มัน มีความผิดต้อง ระวังโทษ เช่น ว่า มา โน มาตรา นี้ แล้ว นั้น ตุจกัน

มาตรา ๔๘

ในเวตาสงคราม ถ้าผู้ใด กระทำ การ ปราศจาก ความ เมตตา แก่คน ที่ ถูก อาวุธ บาดเจ็บ หรือ แก่คน ที่ บวยเจ็บใน กองทัพ ฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายใด ก็ดี หรือ กระทำ การ ปลด้น ทรัพย์สินแย่ง ทรัพย์สินอย่างใด ๆ ที่ท่าน บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา ๒๔๙ ถึง มาตรา ๒๕๙ และ มาตรา ๒๘๘ ถึง

เล่ม ๒๘ หน้า ๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๑๓๐

มาตรา ๓๐๓ แห่งประมวลกฎหมายลักษณอาญานี้ ท่านให้เพิ่มโทษ
มันผู้กระทำความผิดต้อง ระวังโทษ ตามที่ท่านบัญญัติไว้ สำหรับความเช่นนี้
ขึ้นด้วยอีกถึงหนึ่ง

มาตรา ๔๙

ในเวดาสังคราม ถ้าผู้ใดใช้ธง กากะบาทแดง หรือเครื่องหมาย กากะ
บาทแดง โดยผิดข้อบังคับแห่งหนังสือสัญญา นานาประเทศ ซึ่งทำที่
เมืองเยนีวาเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม รตนโกสินทรศก ๑๒๕ ท่านว่า
มันมีความผิดต้องด้วยอาญาซึ่งบัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๒๘ แห่งประมวล
กฎหมายลักษณอาญา

มาตรา ๕๐

ผู้ใดเป็นทหาร และมันกระทำความผิดอย่างใด ๆ ที่ท่านบัญญัติ
ไว้ใน มาตราต่าง ๆ แห่งประมวลกฎหมายลักษณอาญา ดังจะกล่าว
ต่อไปนี้ คือ

มาตรา ๙๘ ถึง มาตรา ๑๐๐ ความผิดฐาน ประทุษร้ายต่อพระบรม
ราชตระกูล

มาตรา ๑๐๒ ถึง มาตรา ๑๐๔ ความผิดฐาน ขบถภายใน พระราช
อาณาจักร

มาตรา ๑๐๕ ถึง มาตรา ๑๐๘ ความผิดฐาน ขบถภายนอก พระราช
อาณาจักร

มาตรา ๑๑๒ ถึง มาตรา ๑๑๕ ความผิดต่อทาง พระราชไมตรี กับ
ต่าง ประเทศ

มาตรา ๑๑๖ ถึง มาตรา ๑๒๘ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๕๑ ความผิดฐาน กระทำให้เสื่อมเสียอำนาจ ศาสดา

มาตรา ๑๕๔ ความผิดฐาน ช่วยผู้อื่นให้พ้น อาญา อันควรรับโทษตาม
กฎหมาย

มาตรา ๑๖๓ ถึง มาตรา ๑๖๙ ความผิดฐาน หลบหนี จากที่คุมขัง

มาตรา ๑๗๗ ถึง มาตรา ๑๘๒ ความผิดฐาน ฝ่าฝืน เป็น อั้งยี่ และ
เป็น สัจโจร ผู้ร้าย

มาตรา ๑๘๓ และ มาตรา ๑๘๔ ความผิดฐาน ก่อ การ ฆาตกรรม

มาตรา ๑๘๕ ถึง มาตรา ๒๐๑ ความผิดฐาน กระทำให้ เกิดภัยอันตราย
แก่สาธารณชน ฐาน กระทำให้ สาธารณชน ปราศจาก
ความสะดวกในการไปมา และ การ ส่ง ข้าว และ ของ ถึงกัน
และ ฐาน กระทำให้ สาธารณชน ปราศจาก ความ สุขสบาย

มาตรา ๒๕๓ ความผิดฐาน เกี่ยวข้อง ใน ที่ วิฉวาทต่อสู้กัน ซึ่ง มีผู้ ถึง
แก่ ความตาย

มาตรา ๒๕๔ ถึง มาตรา ๒๕๙ ความผิดฐาน ประทุษร้าย แก่ ร่างกาย

มาตรา ๒๖๘ ถึง มาตรา ๒๗๗ ความผิดฐาน กระทำให้ เสื่อม เสีย
อิศระภาพ

มาตรา ๒๘๘ ถึง มาตรา ๒๙๖ ความผิดฐานลักทรัพย์

มาตรา ๒๙๗ ถึง มาตรา ๓๐๒ ความผิดฐานฉ้อโกง ฐานชิงทรัพย์
และ ฐาน ปล้นทรัพย์ และ ฐาน ด้ดัด

มาตรา ๓๐๓ ความผิดฐาน ก่อโจก

มาตรา ๓๒๗ ถึง มาตรา ๓๓๐ ความผิดฐาน บุกรุก

ท่านว่า มัน ผู้กระทำความผิดต้อง ระวังโทษตามที่ท่านบัญญัติไว้ สำหรับ
ความผิดเช่นนั้น และให้เพิ่มโทษนั้น ขึ้น ด้วย อีก กิ่ง หนึ่ง

มาตรา ๕๑

ผู้ใด เปน ทหาร ถ้า มัน กระทำความผิด อย่างหนึ่ง อย่างใด ดังที่ว่า มา
ใน มาตรา ๕๐ ใน เวลาที่ ท่าน ใช้นั้น เปน ยาม รักษา การ หรือ อยู่
ยาม ประจำที่ หรือ ให้กระทำการ อย่างใด ๆ ที่มี ด้ดตรา วัช ของ หลวง
ประจำตัว ด้วย ใช้ ท่าน ว่า มัน โทษ หนัก ให้ ด้ด อาญา แก่ มัน ตาม ที่ ท่าน
บัญญัติไว้ ใน ประมวล กฎหมาย ด้ดษณ อาญา สำหรับ ความ ผิด เช่น นั้น
ทุก ด้ด

กฎ

ว่า ด้วย อำนาจ ลงอาญา ทหารบก

ด้วย ตาม ความ ใน ประมวล กฎหมาย อาญา ทหาร มาตรา ๗ มี ว่า
“นายทหาร ผู้ มี อำนาจ บังคับ บัญชา ด้ด นั้น ท่าน ให้ มี อำนาจ ลงอาญา แก่ ผู้